Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

26 ноември 2014 година*

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Alifoods“ — По-ранни словни международна марка и марка на Общността „ALDI“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 2868/95“

По дело T-240/13

Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, установено в Есен (Германия), за което се явяват N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks и C. Fürsen, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява A. Pohlmann, в качеството на представител,

ответник,

другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП е била

Alifoods, SA, установено в Аликанте (Испания),

с предмет жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 25 февруари 2013 г. (преписка R 407/2012-4), постановено в производство по възражение със страни Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG и Alifoods, SA,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, O. Czúcz и A. Popescu (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 25 април 2013 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 19 юли 2013 г.,

предвид промяната в съставите на Общия съд,

* Език на производството: немски.

предвид факта, че в едномесечния срок от съобщението за приключване на писмената фаза на производството страните не са направили искане за насрочване на съдебно заседание, и след като поради това въз основа на доклад на съдията докладчик и съгласно член 135а от Процедурния правилник на Общия съд взе решение да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение[1]

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 29 октомври 2010 г. Alifoods, SA подава заявка за регистрация на марка на Общността пред Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3 Стоките и услугите, за които се иска регистрация, спадат към класове 29, 32 и 35 по смисъла на Ницката спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, ревизирана и изменена, и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

— клас 29: „Месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; консервирани, замразени, сушени и обработени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компоти; яйца, мляко и млечни произведения; хранителни масла и мазнини“;

— клас 32: „Бира; минерални и газирани води и други безалкохолни напитки; плодови напитки и сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“;

— клас 35: „Реклама; управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност; услуги по организиране на изложения с търговска или рекламна цел, услуги в сферата на търговията на едро и/или на дребно в предприятия за месо, риба, домашни птици и дивеч, месни екстракти, консервирани, прясно замразени, сушени и обработени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри, компоти, яйца, мляко и млечни произведения, хранителни масла и мазнини, бира; минерални и газирани води и безалкохолни напитки; плодови напитки и сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки; услуги в сферата на търговията на едро и/или на дребно и чрез глобални компютърни мрежи на месо, риба, домашни птици и дивеч, месни екстракти, консервирани,

1 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

прясно замразени, сушени и обработени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри, компоти, яйца, мляко и млечни произведения, хранителни масла и мазнини, бира; минерални и газирани води и безалкохолни напитки; плодови напитки и сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 4/2011 от 7 януари 2011 г.

5 На 7 април 2011 г. жалбоподателят, Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, подава възражение на основание член 41 от Регламент № 207/2009 срещу регистрацията на заявената марка за посочените в точка 3 по-горе стоки и услуги.

6 Възражението се основава на следните по-ранни марки:

— международна словна марка „ALDI“, регистрирана на 11 август 2005 г. под номер 870896, с действие в Европейския съюз за стоки и услуги от класове 35, 38, 40—42 и отговарящи по отношение на клас 35, който единствено е релевантен за настоящата жалба (наричана по-нататък „международната марка“), на следното описание: „Реклама; управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност; продажба на дребно на всякакви видове стоки; продажба на дребно по интернет на всякакви видове стоки, експлоатация на супермаркети, магазини за търговия на дребно и магазини за търговия на дребно с намаление; реклама в интернет за трети лица; предоставяне на информация в интернет, а именно информация за стоки за масово потребление, информация за консултиране на клиентите и за обслужване на клиенти; организиране на търговски сделки за трети лица, включително и по интернет; преговори за сключване на договори за покупка и продажба на стоки и предоставяне на услуги на трети лица, включително и по интернет“;

— […]

7 В подкрепа на възражението е посочено основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

8 На 7 февруари 2012 г. отделът по споровете отхвърля възражението в неговата цялост.

9 На 22 февруари 2012 г. на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 жалбоподателят подава пред СХВП жалба срещу решението на отдела по споровете.

10 С решение от 25 февруари 2013 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата.

11 На първо място, апелативният състав счита, че жалбоподателят е представил само извлечение от базата данни на СХВП, не е доказал съществуването, валидността и обхвата на защита на международната марка съгласно правило 19, параграф 1 и параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), изменен. Поради това апелативният състав отхвърля възражението, доколкото се основава на посочената марка (точки 10—13 от обжалваното решение).

[…]

Искания на страните

17 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

18 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна […]

2. *По съществото на спора* […]

По първото основание, изведено от нарушение на правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 2868/95

22 Жалбоподателят по същество твърди, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил възражението, което се основава на международната марка, поради предполагаема липса на доказателства за съществуването на посочената марка.

23 Комисията оспорва основателността на тези доводи.

24 Следва да се припомни, че съгласно правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95, възражението се отхвърля като неоснователно, ако до изтичането на периода, посочен в правило 19, параграф 1, възразяващата страна не е доказала съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка или по-ранното право, както и своето право да подава възражение.

25 Съгласно правило 19 от този регламент:

„1. [СХВП] предоставя на възразяващата страна възможност да представи факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си или да допълни фактите, доказателствата и аргументите, които вече е подала съгласно правило 15, параграф 3, в определен от Службата срок, който е поне два месеца, считано от датата, на която се предвижда да започне производството по възражението […]

2. В рамките на срока, посочен в параграф 1, възразяващата страна също така трябва да подаде доказателство за съществуване, валидност и обхват на [защита] на по-ранна марка и[ли] по-ранно право […]. По-специално възразяващата страна трябва да предостави следните доказателства:

а) ако възражението се основава на марка, която не е марка на Общността, доказателство за нейното подаване или регистрация, като се предостави:

i) […];

ii) ако марката е регистрирана, копие от релевантното удостоверение за регистрация и в зависимост от случая, на най-новото удостоверение за подновяване, показващо, че срокът на [защита] на марката продължава след периода, посочен в параграф 1, и всяко негово удължаване, или еквивалентни документи, издадени от администрацията, към която е регистрирана марката;

[…]“.

26 В точка 13 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че макар по-ранната словна марка „ALDI“, регистрирана под номер 870896, да е международна марка, жалбоподателят е представил само извлечение от базата данни на СХВП. Поради това в същата точка той преценява, че такова извлечение не представлява копие от релевантното удостоверение за регистрация или друг еквивалентен документ, издаден от администрацията, към която е била регистрирана марката, в случая Световната организация за интелектуална собственост (СОИС).

27 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че е представил само извлечение от базата данни на СХВП, а единствено уточнява в жалбата, че е представил „официално извлечение от онлайн база данни“ на СХВП, което е видно и от административната преписка в производство пред СХВП.

28 Следователно трябва да се отбележи, че тъй като СХВП не е компетентна да управлява международната регистрация и не е администрацията, пред която е подадена заявката за регистрация на марката по смисъла на правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 2868/95, представеният от жалбоподателя документ не представлява, по смисъла на тази разпоредба, доказателство за съществуване, валидност и обхват на защита на международната марка. Поради това следва да се потвърди преценката на апелативния състав в това отношение.

29 За изчерпателност следва да се уточни, че както показва направеното в точка 13 от обжалваното решение позоваване от апелативния състав на предхождащата практика по вземане на решения, посочената преценка се потвърждава от телеологическото тълкуване на съответните правила. Всъщност съгласно член 152 от Регламент № 207/2009 публикуването на международна регистрация, посочваща Европейската общност, се отнася само до някои данни, от които възпроизвеждане на марката и номерата на класовете на стоки и услуги, по отношение на които се търси защита, но не и списък на тези стоки или услуги. Посоченият списък не се превежда от СХВП, поради което той е на разположение единствено на трите езика, на които СОИС публикува международните регистрации, а именно, английски, испански и френски език.

30 Ако такава публикувана от СХВП информация се счита за достатъчна като доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защита на съответната марка и в това отношение международната регистрация, посочваща Общността, се третира като марка на Общността, от това би следвало, че тя се ползва от преференциално третиране. Всъщност, тъй като във всички производства по възражение, включително и тези, които се водят на езици, различни от езиците, на които СОИС публикува международните регистрации, документите, доказващи съществуването на по-ранни права, трябва да бъдат на разположение на езика на производството за всички видове на посочените права, международните регистрации, посочващи Общността, биха били изключение в това отношение в случаите, в които езикът на производството по възражение е на другите два официални езика на СХВП, а именно немски или италиански език. В тези случаи в действителност списъкът на спорните стоки или услуги няма да бъде на разположение на езика на производството. Такова преференциално третиране обаче не е предвидено нито в Регламент № 207/2009, нито в Регламент № 2868/95.

31 Освен това, ако публикуваната от СХВП информация се счита за достатъчна като доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защита на съответната марка само в производствата по възражение, в които езикът на производство съвпада с един от трите езика, на които СОИС публикува международните си регистрации, подобно положение не само ще противоречи на текста и тълкуването на съответното правило, но и от правна гледна точка ще създаде несигурност и неравенство.

32 Следователно правилно апелативният състав приема в точка 13 от обжалваното решение, че възражението следва да се отхвърли като неоснователно, доколкото то се основава на международната марка.

33 От изложеното по-горе следва, че първото основание следва да се отхвърли.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG да заплати съдебните разноски.**

Berardis Czúcz Popescu

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 ноември 2014 година.

Подписи